

II Księga Machabejska

Глава 3

1. Коли святе місто було заселене з усяким миром і законами бо були добре бережені через побожність архиєрея Онія і ненавидження зла, 2. і сталося, що самі царі шанували місце і храм прославляли великими дарами, 3. так що і Селевкій цар Азії давав з власних прибутків всі видатки, що припадали на служіння жертов. 4. А якийсь Симон з Валгейського племені наставлений на настоятеля храму розійшовся з архиєреєм через непорядок, що в місті, 5. і не можучи перемогти Онію він прийшов до Аполлонія Тарсая, що в тім часі (був) воєводою Долини Сирії і Фінікії, 6. і сповістив про безчисленні маєтки, що кишіли в єрусалимській скарбниці, так що множество скарбів було безчислене, і вони не належать до справи жертов, а що було можливо піддати це під владу царя. 7. А зустрівшись з царем, Аполлоній об'явив йому про згадані багатства. Він же, вибравши Іліодора, що над ділами, післав, давши листи, щоб забрати вищезгадані багатства. 8. А Іліодор зараз пішов, вдаючи наче йде до міст Долини Сирії і Фінікії, а на ділі, щоб виконати царський приказ. 9. Прийшовши ж до Єрусалиму і дружньо прийнятий архиєреєм міста, він сказав про зроблене об'явлення і сказав задля чого він прийшов. Він вивідував чи це поправді так є. 10. А як архиєрей показав, що це склади вдовиць і сиріт, 11. і деякі Іркана Товія, дуже шляхетного чоловіка, не так як перекутив був безбожний Сімон, а всього чотириста талантів срібла, а двісті золота. 12. І зовсім недопустимим є скривдити тих, що повірили в святість місця, і непорушність і чесність святині, що шанована на весь світ. 13. А той, через ці царські заповіді, які він мав, говорив, що всіляко це має бути забране до царського. 14. Назначивши ж день, він ввійшов, щоб над цим провести нагляд. Був не малий заколот по всьому місті. 15. Священики перед жертівником в священничих одежах, вкинувши себе (на землю), кликали до неба, щоб Той, що дав закон про зберігання, щоб тим, що дали на збереження, це зберегти спасенним. 16. Було ж, що той, хто бачив лице архиєрея, був зраний умом. Бо вид і змінена барва виказувала душевну муку. 17. Бо чоловіка окружав якийсь жах і тілесний страх, через що явним ставало тим, що дивилися, що повстало серцеве терпіння. 18. Одні ж з домів групами бігли на всенародне благання, томущо місце мало стати посміховиськом. 19. А жінки підперезані по грудях мішками, множилися по дорогах, а замкнені дівиці, одні прибігли до брам, а інші на стіни, а деякі дивилися через вікна. 20. Всі ж піднявши руки до неба, чинили молитву. 21. Жаль було падіння, замішаного множества, і великого смутку архиєрея, що очікував (зло). 22. Отже одні прикликували всесильного Господа, щоб ввірене спасенним зберегти для тих, що повірили з усією певністю. 23. А Іліодор виконував задумане. 24. Тут же як він з прибічниками вже був у скарбниці, Кріпкий над духами і всіма силами зробив велике видіння, так що всі, що відважилися ввійти, жахнулися від божої сили на ослаблення і змінилися на перестрашених. 25. Бо їм з'явився якийсь страшний кінь, що мав

вершника і був прикрашений дуже гарним вбранням, а плавно несений стряс Іліодора передним озброєнням. А здавалося, що той, що сидів, мав золоту зброю. **26.** А з ним з'явилися інші два молодці, гарні тілесною силою, прекрасні ж славою, гарні одінням, і вони ставши з кожної сторони, бичували його безперестанно, завдаючи йому численні рани. **27.** Як він нагло впав до землі і був покритий великою темрявою, схопивши і поклавши на лежачого того, **28.** що дотепер з великим почотом і всіма прибічниками прийшов до вище згаданої скарбниці, виносили безпомічним його, про якого було явно, що він впізнав божу силу. **29.** Цей через божественну силу був вкинений без мови і всякої скріплюючої надії і спасіння, **30.** а вони благословили Господа, що прославив своє місце, і трохи раніше страхом і жахом сповнений храм наповнився радості і веселості, як з'явився Господь Вседержитель. **31.** Швидко ж деякі з друзів Іліодора благали Онію прикликати Всевишнього і дарувати життя тому, що вповні лежав при останньому віддиху. **32.** Архиєрей вважаючи, щоб часом не задумав цар, що якийсь злий вчинок проти Іліодора був вчинений юдеями, приніс жертву за спасіння чоловіка. **33.** А як архиєрей чинив надолуження, ці молодці знову з'явилися Іліодорові в ту ж одіж зодягнені, і ставши, сказали: Віддай велику хвалу Онію архиєреєві, бо через нього Господь тобі дарує життя. **34.** Ти ж побитий з неба сповісти всім величну божу силу. А сказавши це, стали невидимі. **35.** Іліодор, принісши жертву Господеві і помолившись великими молитвами до Того, що дав жити, і Онію угостивши, повернувся до царя. **36.** Він свідчив всім, що очима бачив діла великого Бога. **37.** А як цар запитав Іліодора хто надається, щоб його ще раз післати до Єрусалиму, він сказав: **38.** Якщо маєш якогось ворога чи зрадника, пішли його туди, і приймеш його побитим, якщо й спасеться, це томущо на місці справді є якась божя сила. **39.** Бо Він маючи небесне помешкання є оборонцем і помічником тому місцю і тих, що приходять чинити зло, бючи вигублює. **40.** І отже відносно Іліодора і стереження скарбниці так проминуло.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса